

ת"ד 11863/11/16 - מדינת ישראל נגד טוביאל יוסף אלי נטף

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 11863-11-16 מדינת ישראל נ' נטף
בפני כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טוביאל יוסף אלי נטף

הנאשמים

הכרעת דין

כתב האישום ומהלך הדיון

הנאשם הואשם בכך שבהיותו רוכב על אופניים חשמליים נכנס לצומת בכיכר פריז בירושלים בנהיגה רשלנית וברמזור אדום וגרם לתאונת דרכים בה נחבלו הנאשם ונוסע שעומו בחבלות של ממש והאופניים והרכב המעורב ניזוקו. בנוסף לאמור הואשם הנאשם כי באותה עת הרכיב על אופניו אדם אחר אשר לא חבש קסדת מגן.

הנאשם כפר באשמתו. מטעם התביעה העידו, דוד חיים ביטון שהיה עד ראיה אובייקטיבי לתאונה, השוטר יהודה חברוני שגבה את הודעת הנאשם במשטרה, ברוך אלירן שהינו נהג הרכב המעורב, וויקטור בראביק מאגף הרמזורים בעריית ירושלים. מטעם ההגנה העיד הנאשם, הנוסע שעומו אוריאל אטווד, ואביו של הנאשם דניאל נטף. הצדדים הגישו סיכומיהם בכתב.

דיון והכרעה

לסנגור, בסיכומיו, מספר טענות ואדון בעיקריות שבהן.

כשלי חקירה

טוען הסנגור כי בתיק כשלי חקירה רבים, בוחן לא הגיע למקום התאונה וחקירת העד האובייקטיבי ביטון, נערכה בחלוף

כחודשיים ממועד התאונה. אין לי אלא להצטרף לטענותיו הקשות של הסנגור. מדובר בתאונה שתוצאותיה, כמפורט בכתב האישום, קשות ביותר, לא ברור לי מדוע לא הגיע בוחן משטרת לזירת הארוע, והגעתו היתה שופכת אור על שאלות רבות ומבהירה נתונים רבים שנותרו בספק. למעלה מזאת תמוה ביותר מדוע לא הגיע בוחן למקום התאונה אף לאחר מכן. העד ביטון מסר הודעה במשטרה בה התייחס למיקום הנאשם בצומת ביחס לזמן בו התחלף לעד הרמזור לאור ירוק. נתון זה הינו למעשה העוגן האובייקטיבי היחידי עליו ניתן להשען ואולם הודעתו בעניין זה היתה כללית ביותר. אילו היתה נערכת הצבעה במקום הארוע הפרטים שהעד יכול היה למסור היו מדויקים יותר והיה ניתן לבסס מסקנות ברורות יותר על סמך נתונים אלו. לא זו בלבד, העד מסר הודעתו במשטרה בחלוף זמן כה רב נתונים שונים מאבדים מדיוקם. הדבר נכון בכל תיק משמעות רבה הפוגעת בהגנתו של הנאשם, שהרי בחלוף זמן כה רב נתונים שונים מאבדים מדיוקם. הדבר נכון בכל תיק ונכון שבעתיים בתיק תאונת דרכים בו לעיתים ניתוח של כל שניה ושניה חיוני לקביעת ההרשעה או הזיכוי. יחד עם זאת אין באמור כדי לקבוע כי לא ניתן להסתמך כלל על דברי העד, בהודעתו ובעדותו. העד, שהינו כאמור אובייקטיבי, העיד בפני בית המשפט, הבהיר והרחיב את מסד הנתונים, ובית המשפט יכול היה להתרשם ממהימנותו. בנסיבות אלו בית המשפט לא ידחה את עדותו ואת הנתונים שמסר אלא יתן משקל מסוים לעדותו בהסתייגויות שהובאו לעיל.

האור ברמזור בעת כניסתו של הנאשם לצומת

מיקום הנאשם בציר הזמן בעת כניסתו לצומת על פי עדותו של ביטון.

מוסר העד ביטון בעדותו כי כאשר התחלף הרמזור בכיוונו לאור כתום, הנאשם היה במקום המסומן B בתרשים נ/1 וכאשר התחלף הרמזור בכיוונו לאור ירוק, הנאשם היה במקום המסומן A. מעיון בפרוגרמת הרמזור ת/6 ניתן לראות כי המופע הרלוונטי לעד זה הינו מופע 5, ובמופע זה האור מתחלף לאור כתום בשניה ה- 12 במחזור הזמן, ומתחלף לאור ירוק בשניה ה- 14 למחזור. שילוב שני נתונים אלו מלמד כי הנאשם היה במקום המסומן B בשניה ה- 12 למחזור. המופע של הנאשם במחזור הזמן הינו מופע 1. מעיון במופע 1 בפרוגרמה עולה כי הרמזור בכיוונו של הנאשם מתחלף לאור כתום בשניה 6 ומתחלף לאור אדום בשניה 9. אם הנאשם אכן היה ממוקם במקום המסומן B בנ/1 בשניה ה- 12 למחזור אזי ניתן להסיק כי כשניה קודם לכן, לערך, חצה את קו הצומת. מיקום זה הוא הנתון הרלוונטי לקביעה המשפטית בדבר כניסה לצומת בניגוד לרמזור אדום. אם אכן כך, הנאשם נכנס לצומת בשניה ה- 11 למחזור דהיינו כ 2 שניות לאחר התחלפות הרמזור לאדום.

הקושי בהסתמכות על נתונים שמסר העד ביטון.

למרות הניתוח דלעיל המסתמך על נתוני העד בבחינת "כזה ראה וקדש", בית המשפט מתקשה לעשות כן. כפי שצויין לעיל, אילו היה מגיע בוחן משטרת למקום התאונה בליל הארוע כפי שאמור היה לעשות, ומקבל נתונים הטריים בזכרונו של העד, מבצע הצבעה, וממקם נתונים אלו בשטח ניתן היה להסתמך על כך. אילו היה בוחן מגיע, למצער, בימים הסמוכים לאחר התאונה ומבצע הצבעה יחד עם העד, ניתן היה לתת משקל משמעותי לנתונים אלו, ואולם כאשר העד נחקר כחודשיים לאחר הארוע, ובהעדר אימות של נתונים אלו במקום התאונה באמצעות הצבעה, בית המשפט יתקשה לקבל הנתונים ככתבם וכלשונם. יתרה מזו, נתונים אודות מיקום הנאשם כאשר התחלף לעד הרמזור לאור כתום לא נמסרו אף בחקירתו במשטרה אלא נמסרו אך בבית המשפט בחלוף כשנה ומחצה ממועד התאונה. המסקנה העולה עד

כה הינה כי די בהערכה מוטעית בת 2 שניות כדי למקם את הנאשם, בכניסתו לצומת, ברמזור כתום. שתי שניות בכביש אינן זמן מועט כלל ועיקר ואולם בנסיבות האמורות לא אוכל לקבוע למעלה מכל ספק סביר כי הנאשם נכנס לצומת ברמזור אדום.

האם הנאשם נכנס לצומת ברמזור ירוק.

למרות כל האמור לעיל אין לי אלא לדחות כליל את טענת הנאשם כי נכנס לצומת ברמזור ירוק. קביעה זו מעמידה את טווח הטעות של העד על 5 שניות וזאת בלתי סביר לחלוטין. יתרה מזאת אם אכן הנאשם נכנס לצומת ברמזור ירוק אזי הוא נכנס לצומת לכל המאוחר בשניה 6 למחזור, והרמזור הירוק בכיוונו של העד מתחיל רק בשניה ה- 14 דהיינו בחלוף 8 שניות. אם הנאשם, כגרסתו, רכב במהירות של כ 35 קמ"ש דהיינו כ 9.7 מטר בשניה אזי מכניסתו של הנאשם לצומת ועד תחילת האור הירוק בכיוון העד חולף הנאשם מרחק של 77 מטר. נתון זה הינו בלתי אפשרי לנוכח הגירסה הברורה של העד, גירסה שאין סיבה שלא לקבלה, ולפיה הנאשם חלף על פניו כאשר הרמזור בכיוונו התחלף לאור ירוק. מסקנה זו מתעצמת אם נקבל את גירסת עד התביעה בדבר מהירות רכיבתו של הנאשם. להערכתו של ביטון הנאשם רכב במהירות של 50 קמ"ש לכל הפחות, דהיינו 13.8 מטר בשניה, ובמקרה זה חלף הנאשם מרחק של 111 מטר עד תחילת האור הירוק בכיוונו של העד. מכאן אני מגיע למסקנה ברורה כי אף אם יעמוד הספק לטובת הנאשם בעניין כניסתו לצומת באור אדום, אין ספק בעניין כניסתו, למצער, באור כתום, תוך דחיית גירסתו בדבר כניסה לצומת ברמזור ירוק.

הסתמכות על אימרת הנאשם.

מוסר העד ביטון כי הנאשם מסר במהלך הארוע כי הוא מתנצל שעבר באדום. מנגד הסנגור מבקש שלא לתת משקל לאימרה זו, אף אם נאמרה, וזאת בשל הבילבול והלחץ שאחזו בנאשם, ובהקשר זה חשיבות יתרה לגילו הצעיר של הנאשם שהיה כבן 16 בזמן התאונה. בנוסף טוען הסנגור כי אין לייחס משקל לאימרה זו לנוכח הכשל החקירתי המשמעותי בכך שהנאשם לא עומת עם אימרה זו בחקירתו ולא ניתנה לו אפשרות להתגונן בעניין זה עוד בשלב החקירה. מחד גיסא לא ניתן לומר כי אין ממש בטענות הסנגור ואולם מאידך גיסא לנוכח הודעתו ועדותו של העד ביטון בעניין זה, אין לי ספק כי הדברים נאמרו. אף עדותו של הנאשם בעניין זה היתה בגדר הכחשה רפה יחד עם נסיון להסביר את האימרה במסגרת נסיבות התאונה. למרות הקביעה כי הדברים נאמרו ע"י הנאשם אין הכרח להסיק מכאן כי הנאשם הודה כי נכנס לצומת ברמזור אדום, ואבהיר: נקבע לעיל כי הנאשם נכנס לצומת באור כתום, נתון זה מוליך למסקנה, וודאי בצומת כה ארוך, כי אף בהעדר הוכחה לכניסת הנאשם לצומת באור אדום אין ספק כי הנאשם נסע בתוככי הצומת באור אדום. בנסיבות אלו ניתן להסביר את אימרת הנאשם המתייחסת לאור האדום במובן של נסיעה בתוככי הצומת ברמזור אדום ולא דווקא מעבר על פני קו הצומת ברמזור אדום. לפיכך ניתן לומר כי יש באימרה זו הבעה של תחושת האשם של הנאשם יותר משיש בה קביעת האור ברמזור בשעת המעבר על פני קו הצומת. מסקנה זו מתיישבת אף עם גילו הצעיר של הנאשם.

האור ברמזור בכיוון נסיעת המעורב.

טוענת ההגנה כי המעורב נכנס לצומת לפני שהאור בכיוונו התחלף לירוק. אינני יכול לקבוע מסמרות בעניין זה ואולם מאחר ובמשפט פלילי עסקינן, בו כל ספק אמור לבוא לטובת הנאשם, ניתן לומר כי אפשרות זו אינה נשללת. העד ביטון, כפי שציין, נוסע במופע 5 בפרוגרמת הרמזור, ואילו המעורב נוסע במופע 6 בפרוגרמה. לשני המופעים מתחיל האור הירוק בו זמנית. העד העיד כאמור כי הרמזור בכיוונו התחלף לירוק כאשר הנאשם עבר על פניו, המסקנה העולה מכאן היא כי באותה שניה התחלף הרמזור לירוק גם בכיוון המעורב. מאותה נק' זמן - התחלפות הרמזור לירוק לעד ולמעורב, מתקדמים בו זמנית הנאשם והמעורב במטרה לחלוף את הצומת, ואולם הנאשם נוסע בצומת במהירות של 35 קמ"ש לפחות, ואילו המעורב מתחיל את נסיעתו, לגירסתו, ממצב עמידה. בנסיבות אלו לא מן הנמנע כי המעורב הקדים להיכנס לצומת לפני תחילת האור הירוק ולכן "הספיק" להגיע עד למקום ההתנגשות בתוככי הצומת למרות שהחל ממצב עמידה. גם בשאלה זו חסרים נתונים רבים כגון מקום האימפקט, מהירות המעורב בתאוצה ממצב עצירה, מהירות הנאשם, והמרחק אותו יכול היה המעורב לעבור עד ההתנגשות. נתונים אלו יכולו לשפוך אור על סוגיה זו ובשל הכשל החקירתי לא ניתן לקבוע מסקנות. לפיכך לא אוכל לקבוע כי המעורב הקדים להכנס לצומת לפני תחילת הרמזור הירוק, ואולם אף לא אוכל לשלול זאת.

האם הנאשם נהג ברשלנות והאם לנאשם אחריות בגין גרימת התאונה.

עד כה הונחה תשתית עובדתית ולפיה נשללה האפשרות כי הנאשם נכנס לצומת ברמזור ירוק, ונקבע כי ישנו ספק האם הנאשם נכנס לצומת ברמזור אדום, ולפיכך אין לייחס אפשרות זו לנאשם. אין חולק אודות תקינות הרמזורים ומשכך נותרה האפשרות היחידה והיא כניסת הנאשם לצומת ברמזור כתום. שילוב הקביעות האמורות יחד עם אימרת הנאשם במקום התאונה ולפיה "עבר באדום" מוביל למסקנה כי האור התחלף מכתום לאדום לנגד עיני הנאשם אשר היה מודע להתחלפות זו שהרי אמר כי "עבר באדום". הנאשם אם כן היה אמור להיות ער לסכנה הפוטנציאלית הנובעת מנסיעתו בתוככי הצומת ברמזור אדום אף אם לא חצה את קו הצומת ברמזור אדום. מצופה מהנאשם כי בנסיבות אלו יהיה דרוך וערני ביותר לאפשרות כי רכב שהאור בכיוונו התחלף לירוק יגיח מאחד הכבישים המובילים לצומת, ומצופה מהנאשם כי יאט במידה המירבית את מהירות נסיעתו ויתאים את אופן נהיגתו בתוככי הצומת כדי להעריך לכל תגובת חרום אפשרית. הנאשם לא עשה דבר מכל זאת ומכאן רשלנותו ואחריותו לגרימת התאונה.

אי חבישת קסדה.

לא היתה מחלוקת כי הנוסע אשר הנאשם הרכיב על אופניו, בין אם ישב מלפניו ובין אם ישב מאחוריו, לא חבש קסדת מגן. בנסיבות אלו אני קובע כי הנאשם עבר על הוראות סעיף 65ג(א) לפקודת התעבורה, הוראה המטילה חובה על אדם בגין הרכבת אחר ללא קסדת מגן. הנאשם הואשם בהקשר זה אף בעבירה על תקנה 119 לתקנות התעבורה, ואולם שם דובר באופנוע ולכן נראה כי פרט זה השתרבב בטעות.

סיכומם של דברים.

לנוכח כל האמור אני מזכה את הנאשם מעבירה על תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה - אי ציות לרמזור אדום. אני

מרשיע את הנאשם בהתנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21(ב) (2) לתקנות, ומרשיע אותו בנהיגה ברשלנות, עבירה על סעיף 62(2) לפקודת התעבורה ובגרימת חבלה של ממש. כמו כן מרשיע את הנאשם בכך שהרכיב נוסע בלא שהנוסע חבש קסדת מגן בניגוד לסעיף 65ג(א) לפקודת התעבורה.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ח, 16 יולי 2018, במעמד הצדדים